

Akinek a Nagykája mindig hajnalban kelt

Barna Judit

Ha *Náray Tamás* legújabb könyvét, az *Utolsó reggeli Párizsban*-t kézbe vesszük, abból nemcsak a papír és a friss nyomtatás illata árad, hanem a címlapkép croissant-jából kifolydogáló, vajjas mandulakrém ízét is a szánkban érezzük.

Először kíváncsian és sietősen végiglapozzuk az elegáns könyvet, majd eljutunk a hátsó borítóig, ahol a szerző fekete garbóban és egy arany alapon fekete mintás, fekete kihajtott pazar zakóban, szemébe lógó hajjal áll összefont kézzel. Mosolyogva, franciás könnyedséggel, stílusosan.

„Nagyon szép gyerekkorom volt. Nem rajongtam az édességekért, de volt néhány sütemény, amit mégis örömmel ettem meg. Nagykája mindig hajnalban kelt, azt mondta, azért, mert nem tud aludni. Csak később jöttünk rá, hogy tudott volna, de akkor ki süti meg reggelire a túrós kuglófot, vagy gyümölcsös lepényt? Talán megérezhettem a lelkemben, milyen szeretettel készíti, és neki mennyire fontos, hogy én azt mind meggyem” – áll a portré mellett.

Náray Tamásnak gyerekkorában a Nagykája sütötte a finomságokat, később, párizsi éveiben szorosabb barátságra került a habverővel és a gyűrődészkával, olyannyira, hogy Budapestre visszatérve csak valamilyen édességgel tudta elképzelni a reggeleket. Színes és sikeres pályafutása felért a csúcra, ám egy idő után mentálisan elfáradt.

A divattervező nem tűrhette, hogy másodosztályú állampolgárként kezeljék itthon, ezért elköltözött Spanyolországba, a tengerpartra. Eladta gödöllői házat, felszámolta az itthoni szalonját és egy kis művészeti galériát nyitott Barcelona közelében, ahol nem ruháival, hanem festményeivel ér el sikereket. Ott él és alkot immár második éve. Fest, könyveket ír, rendszeresen jelentkezik a közösségi médiában kis szösszeneteivel, ismert műsorvezetővel elmélkedik az élet dolgairól, és újabban videó megosztó oldalon mutatja meg képzőművészetének és a sütési tudományának titkait. Önzetlenül tanítja a követőit.

Az *Utolsó reggeli Párizsban* és a *Zara trilógia* regények alkotó folyamatába eddig nem kukkanthatt be a néző, csak annyit tudhattunk, hogy gyakran fél napokat tölt a klaviatúra előtt. Ám a

süteményes könyvvel kivételt tett, a rajongóknak werkfilmet készített a kedvenc francia finomságok fotózásáról, amiben arról mesél, hogyan alkotta meg profi segítőivel az egyes süteket.

A *Süss velem* című videóban az *Utolsó reggeli Párizsban* oldalairól, a Tavasz, Nyár, Ősz, Tél fejezeteiből kiválasztott néhány kedvencet – ezek elkészítésének titkaiba láthat be a néző. Tamás egy szépséges enteriőrben mesél, a falon az egyik festménye, az üvegasztalon a főszereplő süti.

Megtudjuk, hogy miért rendezte négy évszakba a közel ötven receptet, milyen a spanyol liszt, milyen kiváló hozzávalókat visz itthonról, és miért adott a receptekhez a nehézség fokmérőjeként An-

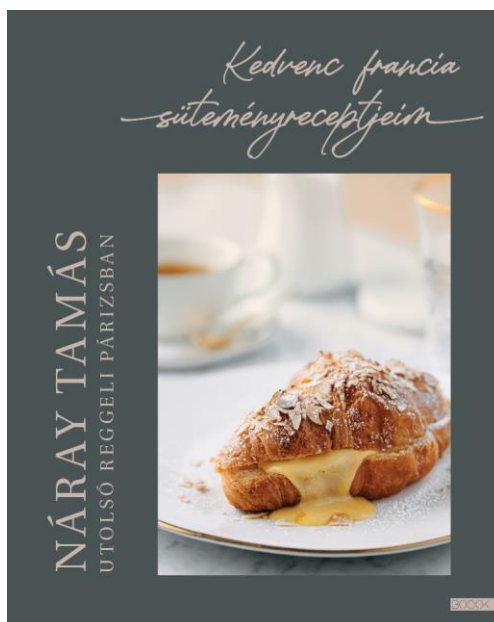
jou-tulipánokat egytől-háromig. Zárt csoportos Facebook-oldalára százával érkeznek a gratulációk, no meg a kérdések az egyes receptekhez, amiket Tamás mindig türelemmel válaszol meg a következő adásban. A kis bemutatókban többször kéri a nézőket, hogy ne változtassák meg a recepteket, úgy készítsék el, ahogy azok a könyvben szerepelnek.

Tagadhatatlan, hogy a sokoldalú művész nagyon népszerű, különösen a nők körében. Amikor itthon dedikálja frissen megjelent könyvét, hosszú sorok várják, hogy odanyújthassák elé a megvásárolt kötetet. Biztosak lehetünk abban, hogy így lesz ez az *Utolsó reggeli Párizsban* őszre tervezett bemutatóin is.

De Náray Tamás addig sem tétlenkedik, egy hasonló kiadványon töri a fejét, amely Spanyolország tartományonként jellemző süteményeit és cukrászkülönlegességeit mutatja be. Mi tagadás, nagy váltás a selymek, tüllök, bársonyok és varrodák illatai után vaníliakrémeket, rumos habokat és szorbeteket kevergetni, ráadásul két ország receptjeiből.

Ám nagyon kíváncsiak vagyunk most készülő *Utolsó varrodám* címet viselő könyvére, amelyben – az előzetes hírek szerint – átfogó körképet ad az elmúlt évtizedek hazai divatvilágáról. Náray Tamásnál erre hitelesebb mesélőt keveset találhatunk, hiszen ő a legmélyebb bugyrait is látta a divatszakmának.

Az *Utolsó reggeli Párizsban* kiadója a BOOOK Kiadó Kft. (www.boook.hu).

A könyv címlapja
(A kiadó engedélyével)